

ישראל שומכר, שחקן וקומיקאי (1908-1961)

שומכר ודז'יגן לישראל והעלו כעשר הצגות. עם הבולטות בהן נמנות "צחוק ולא יעבור", "קבצנים עליזים" ו"אלף צחוק וצחוק". את המערכונים כתבו מחברים שונים, בהם משה בראדערזאן, שלום עליכם, קלצ'קין ואפרים קישון. את מקצת המערכונים חיברו בעצמם, וחתמו עליהם בשם "שודז'יג". דז'יגן ושומכר הופיעו יחד גם בסרטים ביידיש, בהם "על חטא", "הקבצנים העליזים", "ללא בית" ו"הילדים שלנו". ב-1960 נפרדו דרכיהם. שומכר הוסיף לשחק ותפקידו האחרון היה במחזה "קידוש השם" מאת שלום אש, שהועלה בתיאטרון העממי היידי.

שומכר בהופעה

נולד בלודז' שבפולין ולמד בגימנסיה העברית. ב-1928 הצטרף ל"סטודיו הלודז'אי למשחק", מייסודו של המשורר והמחזאי משה ברודרזון. ב-1933 ביים בלודז' את ההצגה "בר כוכבא" מאת גולדפאדן בתרגומה של סלינה שומכר, רעייתו, שהיתה שחקנית וזמרת. באותה העת הכיר את השחקן שמעון דז'יגן, ועד מהרה התיידדו השניים והחלו בשיתוף פעולה שנמשך כשלושים שנה. בתחילת דרכם הקימו בווארשה תיאטרון סאטירי-פוליטי-חברתי, בשם "התיאטרון של דז'יגן ושומכר" שזכה לפופולריות יוצאת דופן ומילא תפקיד מרכזי בתרבות היהודית בפולין.

עם הכיבוש הנאצי עברו לפעול בברית המועצות אך שם נאסרו באשמת פעילות נגד המשטר הסובייטי. ב-1950 עלו שומכר ודז'יגן לישראל. ההצגה הראשונה שהעלו היתה "העיקר שמתראים", שעסקה במפגש החדש שבין השחקנים היהודים הניצולים לבין הצופים שניצלו. באותה העת נאסר על העלאת הצגות שלא בלשון העברית, ועקב כך הם נאלצו לנדוד לדרום אמריקה ולצפונה, שם הופיעו בהצלחה רבה. ב-1955 שבו